

[Udenrigsministeren]

på problemerne omkring Sydafrika og ud fra denne løbende behandling når frem til forskellige initiativer. Der er som bekendt udvalgt, der udelukkende beskæftiger sig med det. Jeg kan ikke rigtig se, at det vil føre til så forfærdelig meget, hvis jeg bare sagde: nu skal vi lave en seriøs undersøgelse af, hvordan man kan finde andre midler. Jeg vil derfor sige, at jeg godt forstår hensigten, og jeg værdsætter den, men jeg vil henvise til det arbejde, der ellers er i gang.

Til fru Lis Starcke vil jeg sige, at retsforbundet ikke behøvede at bede om, at vi undersøgte dette med våbensmugling på danske skibe. Lige så snart det overhovedet blev kendt, gjorde jeg det, at jeg tog kontakt med justitsministeren, der med det samme satte en politiuundersøgelse i gang. Den har taget nogen tid, det erkender jeg, og jeg har med jævne mellemrum spurgt, hvordan det går, så sent som for et par dage siden. Det, som skaber problemerne, er de geografiske afstande; man skal rette henvendelse til en række lande for at få sagerne opklaret. Men vi gør altså, hvad vi kan, og man vil senere høre mere om alt dette med våbensmugling.

Med hensyn til, hvad vi har taget af initiativer i FN, vil jeg, ligesom når det drejer sig om den nordiske arbejdsgruppes resultater, meget gerne vende tilbage i udvalget og give en nøjere redegørelse.

Endelig er der hr. Steen Folke. Ja, så mange argumenter hører man jo herinde, og nu ved jeg godt, der er blevet stillet spørgsmål om det, og man har forsøgt at svare på det, eller rettere sagt, man har jo ikke svaret på det, altså dette med, at det er så let at skaffe kul andre steder fra. Men jeg vil hævde, at den henstilling, som regeringen kom med i sin tid til elselskaberne, og som vi stadig væk står bag, har elselskaberne fulgt. Jeg har selv været i Australien, og energiministeren har for nylig været derude. Man har rettet henvendelse til og har foretaget rejser til og haft forhandlinger med en lang række lande, og flere af landene har været nævnt, hvor det viser sig, at der er nogle vanskeligheder. Man kan ikke affærdige dette med, at det skyldes infrastruktur, at det bare er noget, der koster lidt flere penge. Det er jo ikke sådan, at der hvor der er problemer med infrastrukturen, viger man tilbage, for man er da godt klar over, at for at kunne klare forsyningsikkerheden bliver man nødt til at investere i det

pågældende lands infrastruktur, når det drejer sig om transport på forskellig måde.

Hr. Steen Folke siger, at der er da en lang række andre muligheder, og han nævner Australien, Tanzania og Polen. Jeg har tidligere sagt, at for Australiens vedkommende imødeser man en halvering af leverancer i forhold til den kontrakt, man har indgået, fordi de ikke kan klare det ganske simpelt på grund af transporten. Når det drejer sig om Polen, har jeg allerede i dag sagt, at man forventer en halvering af leverancerne, fordi der bliver produceret mindre. Med hensyn til Tanzania viser det sig, at de kul, der er tale om, er svært tilgængelige. Det er ikke så forfærdelig mange steder i denne verden, man har den slags kul, der egner sig til kraftværker. Man kan ikke komme uden om sådanne kendsgerninger, men det forsøger man ved bare at sige, at selvfølgelig kan vi klare det.

Jeg må erkende, at jeg ikke kender noget til, ikke har fået læst det, der har været skrevet om A. P. Møllers skibe og deres transport af olie til Sydafrika. Jeg vil bare generelt sige, at hvis det forholder sig, som det påstås, så har regeringen ikke noget grundlag for at gribe ind.

Lovgivningen i Norge er jeg ikke bekendt med, men det er givet, at det på næste nordiske udenrigsministermøde, hvor vi jo hver gang har Sydafrika på dagsordenen, vil komme frem. Jeg vil selvfølgelig også være i stand til at skaffe oplysningerne forinden til udenrigsudvalget, hvis man måtte ønske det.

Kelm-Hansen (S):

Med den gavmildhed, der er et særkende ved hr. Steen Folke, overrakte han os en stor buket sprogbloster af ord som vrøvl, fantastisk, kræmmermentalitet, gratis standpunkter osv.

Jeg opfatter hr. Steen Folkes gavmildhed som et forsøg på at skjule, at hvis der er nogen, som i denne sag udtaler sig principielt og uforpligtende, så er det hr. Steen Folke.

Udenrigsministeren har gentaget det, jeg også selv var inde på i mit indlæg: at der er en lang række lande – og jeg kan give hr. Steen Folke hele listen – hvor der er kulressourcer, men hvor der vil gå lang tid, inden disse kul kan bringes frem. Det kan ikke klares med en flot bemærkning om, at der bare skal betales en lille smule ekstra. Hvis hr.